

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 4305/2022
09.11.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Бранке Дражић и Драгане Бољевић, чланова већа, у парници из радног односа тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Јелена Марковић Росић адвокат из ..., против тужене Републике Србије – Министарство унутрашњих послова, коју заступа Државно правобранилаштво, ради исплате, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 880/22 од 14.02.2022. године, у седници одржаној 09.11.2023. године, донео је

ПРЕСУДУ

ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ пресуда Апелационог суда у Београду Гж1 880/22 од 14.02.2022. године, тако што се одбија као неоснована жалба тужене и **ПОТВРЂУЈЕ** пресуда Првог основног суда у Београду П1 6164/21 од 14.12.2021. године.

ОБАВЕЗУЈЕ СЕ тужена да тужиоцу на име накнаде трошкова поступка по ревизији исплати 240.000,00 динара, законском затезном каматом од дана извршности пресуде па до коначне исплате, у року од 8 дана.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П1 6164/21 од 14.12.2021. године ставом првим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу на име накнаде материјалне штете због мање исплаћених нето зарада за период од 01.02.2016. године закључно са 31.12.2018. године исплати износ од укупно 3.460.387,05 динара у износима и са законском затезном каматом од доспелости до исплате, ближе означено у том ставу изреке. Ставом другим изреке, обавезана је тужена да на износе из става првог изреке, у корист тужиоца уплати доприносе за пензијско и инвалидско осигурање Републичком фонду за пензијско и инвалидско осигурање-Филијала за Град Београд за период од 01.02.2016. године закључно са 31.12.2018. године. Ставом трећим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у укупном износу од 271.140,94 динара са законском затезном каматом од дана извршности пресуде па до коначне исплате.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 880/22 од 14.02.2022. године, ставом првим изреке, преиначена је пресуда Првог основног суда у Београду П1 6164/21 од 14.12.2021. године, тако што одбијен тужбени захтев којим је тужилац

тражио да се обавезе тужена да тужиоцу на име накнаде материјалне штете због мање исплаћених нето зарада за период од 01.02.2016. године до 31.12.2018. године исплати укупан износ од 3.460.387,05 динара у месечним новчаним износима са припадајућом каматом ближе означено у првом ставу изреке, да се обавезе тужена да у корист тужиоца на износе из става првог изреке уплати доприносе за пензијско и инвалидско осигурање Републичком фонду за пензијско и инвалидско осигурање-Филијала за Град Београд за период од 01.02.2016. године закључно са 31.12.2018. године и да се обавезе тужена да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у укупном износу од 271.140,94 динара са законском затезном каматом од дана извршности пресуде до коначне исплате, као неоснован. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да туженој на име накнаде трошкова парничног поступка исплати износ од 67.500,00 динара. Ставом трећим изреке, обавезан је тужилац да туженој на име накнаде трошкова жалбеног поступка исплати износ од 45.000,00 динара у року од 15 дана.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући побијану пресуду на основу одредбе члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП и члана 408. ЗПП, Врховни суд је нашао да је ревизија тужиоца основана.

У спроведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП на коју Врховни суд пази по службеној дужности. На друге битне повреде одредаба парничног поступка тужилац се у ревизији не позива.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је у радном односу код тужене на неодређено време на основу решења тужене од 29.06.2009. године, почев од 15.07.2009. године на радном месту послови финансијских истрага (ОСЛ) у Одељењу за послове планирања и координације финансијских истрага у Јединици за финансијске истраге, Управе криминалистичке полиције. Од 01.06.2012. године распоређен је на радно место послови финансијских истрага (ОСЛ) у Одељењу за послове планирања и координације финансијских истрага у Јединици за финансијске истраге, у Служби за борбу против организованог криминала, Управе криминалистичке полиције, а од 16.12.2015. године премештен је на радно место координатор послова анализе ризика (ОСЛ) у Јединици за финансијске истраге, у Служби за борбу против организованог криминала, Управе криминалистичке полиције. Решењем од 10.04.2016. године замењено је решење од 16.12.2015. године, тако што је почев од 16.12.2015. године закључно са 09.04.2016. године тужилац био премештен на радно место координатор послова анализе ризика (ОСЛ) у Јединици за финансијске истраге, у Служби за борбу против организованог криминала, Управе криминалистичке полиције. Од 01.01.2019. године тужилац је распоређен на радно место начелник одељења у Јединици за финансијске истраге, Управе криминалистичке полиције (ОСЛ), у Служби за борбу против организованог криминала. Тужиоцу је решењем тужене од 15.07.2009. године одређен укупни коефицијент плате 33,75, од 27.05.2013. године одређен је укупни коефицијент плате 2,700 и решењем тужене од 28.11.2018. године утврђен је укупни коефицијент плате 3,980, с тим да му се плата увећава за минули рад. Према налазу и мишљењу вештака економско-финансијске струке за период од 01.02.2016. године до 31.12.2018. године су евидентирана повећања плате тужиоца од момента премештаја

тужиоца у СБПОК, да висина разлике плате без минулог рада до двоструког износа плате према закону и Уредби о платама лица која обављају послове у посебним организационим јединицама државних органа надлежним за сузбијање организованог криминала укупно износи 3.460.387,05 динара без додатака на плату, стимулације и минулог рада, у месечним нето износивама означеним у изреци првостепене пресуде. Вештак је пратио повећање зараде тужиоца у утуженом периоду, а да није пратио повећање зарада тужиоца постојала би разлика у заради 30 до 40%.

Првостепени суд је усвојио тужбени захтев са образложењем да тужиоцу није исплаћена зарада у двоструком износу према Уредби о платама лица која обављају послове у посебним организационим јединицама државних органа надлежним за сузбијање организованог криминала, што по оцени суда представља неправилан рад органа тужене, па је тужена на основу члана 172. ЗОО дужна да тужиоцу накнади штету.

Другостепени суд је преиначио првостепену пресуду одбијањем тужбеног захтева са образложењем да тужилац није предложио допунско вештачење на околност разлике у плати тужиоца у коме вештак не би узимао у обзир повећање плате тужиоца у утуженом периоду којим би се евентуална разлика плате за утужени период обрачунавала на бази двоструке плате из месеца који претходи месецу преласка у службу – јун 2009. године, без додатака на плату који су увећани законом и без узимања у обзир промена основне плате тужиоца за утужени период, због чега тужилац није доказао висину свог потраживања, односно основаност тужбеног захтева, јер је терет доказивања био на њему сагласно одредби члана 228. и 231. ЗПП.

По оцени Врховног суда основано се ревизијом тужиоца указује да је становиште другостепеног суда засновано на погрешној примени материјалног права.

Одредбом члана 146. став 1. Закона о полицији (Сл. гласник РС бр. 101/05, 63/2009) прописано је да полицијски службеници и други запослени у Министарству имају право на плату која се састоји од основице, коју утврђује Влада и основног и додатног коефицијента у односу на звање, посебне услове рада, опасност, одговорност и сложеност посла.

Према члану 18. став 1. Закона о организацији и надлежности државних органа у сузбијању организованог криминала, корупције и других посебно тешких кривичних дела („Службени гласник РС“, број 42/2002 ... 32/2013), лица која обављају послове и задатке у државним органима посебним организационим јединицама из овог закона имају право на плату која не може бити већа од двоструког износа плате коју би остварила лица запослена на одговарајућим пословима и задацима у Тужилаштву за организовани криминал, Вишем суду у Београду, Апелационом суду у Београду, Министарству надлежном за унутрашње послове и Окружном затвору у Београду. Плате лица из става 1. овог члана уређује Влада. На основу овлашћења из наведене законске одредбе Влада Републике Србије је Уредбом о платама лица која обављају послове у посебним организационим јединицама државних органа надлежних за сузбијање организованог криминала („Службени гласник РС“ број 14/2003 ... 114/2014) уредила плате ових лица тако што је у члану 2. став 1. одређено да се плата лица која обављају послове у наведеним организационим јединицама државних органа обрачунава и исплаћује у двоструком износу плате коју су остваривали на пословима

са којих су ступили на рад у организационе јединице из члана један ове уредбе. По члану 3. став 6. Уредбе, додаци на плату утврђени законом запосленом коме се плата утврђује овом уредбом, обрачунавају се у складу са законом, другим прописима и колективним уговором.

Полазећи од наведеног, запослени који су пре ступања на рад у Службу били радно ангажовани у МУП-у имају право на двоструки износ плате коју би остварили на пословима и задацима у том министарству, што значи да се двоструки износ плате обрачунава са свим увећањима плате коју би то лице остварило на ранијем радном месту, односно свако увећање основне плате на ранијем радном месту последично доводи до увећања двоструког износа основне плате у овим организационим јединицама, уз органичење из наведене законске одредбе (члан 18. став 1.).

Имајући у виду напред наведено тужиоцу припада право на исплату двоструког износа плате коју би у спорном периоду остваривао у односу на висину основне плате коју би примао на месечном нивоу на радном месту на којем је пре премештаја у поменуту службу био радно ангажован, што подразумева да свако увећање основне месечне плате на ранијем радном месту тужиоца последично доводи до увећања двоструког износа његове основне плате у овим организационим јединицама.

Са изнетих разлога, сагласно одредби члана 416. став 1. ЗПП одлучено је као у изреци.

Одлука о трошковима парничног поступка донета је на основу одредбе члана 153, 154. и 165. ЗПП, па је одлука о трошковима првостепеног поступка потврђена. Тужиоцу припадају и трошкови поступка по ревизији то на име накнаде адвокату за састав ревизије у износу од 45.000,00 динара и на име судских такси за ревизију и одлуку по ревизији у износу од по 97.500,00 динара, укупно износ од 240.000,00 динара, према АТ и ТТ.

**Председник већа – судија
Бранислав Босиљковић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић